

zda jsou tu předpoklady pro povolení exekuce. Ježto předpokladů těch tu v době podaného návrhu nebylo, any exekucí vymáhané pohledávky vznikly již před 9. květnem 1933, byly povolené již exekuce k návrhu dlužníků prvním soudem jako nepřípustné podle § 39 čís. 2 ex. ř. právem zrušeny.

Čís. 14408.

Kdy může spolek jako právnická osoba projevit vůli mlčky podle § 863 obč. zák.

(Rozh. ze dne 29. května 1935, Rv I 860/33.)

Žalobkyně tvrdí, že ředitel žalovaného spolku Albert H. objednal u ní tisk časopisu »Pl-schaft«, s čímž spojeny výlohy 10.000 Kč převyšující, domáhá se na žalovaném spolku náhrady nákladů, s tiskem časopisu toho jí vzniklých. **P r v ý s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y**: Soud zjišťuje, že formálním stanovám odpovídající usnesení žalovaného spolku ohledně založení časopisu »Pl-schaft« a udělení příkazu k tisku žalobkyni se nestalo, běže však na základě provedeného řízení průvodního za prokázáno, že smlouva uzavřená Albertem H-em jakožto »falsus prokuratorem« se žalobcem ohledně tisku časopisu »Pl-schaft«, byla oprávněným orgánem spolku, totiž presidiem a členy výboru dodatečně mlčky ratihabována. Taková ratihabice leží v konkludentním činu, že si žalovaný přivlastnil výhody z obchodů. Bylo totiž zjištěno, že oběžníky týkající se založení časopisu »Pl-schaft« byly rozeslány všem členům, obzvláště také členům představenstva žalovaného sdružení, že dále důvěrnickému sdružení bylo pravidelně zasíláno asi 10 výtisků časopisu, které v kanceláři byly vyloženy a hlavně byly upotřebovány k účelům propagačním. Také veškerí členové představenstva důvěrnického sdružení i jeho předseda o existenci časopisu a o tisku jeho věděli a tisk mlčky schválili. U žalovaného spolku byly vedeny záznamy ohledně časopisu »Pl-schaft« na jednotlivých volných listech o docházejících poplatcích insertních a o předplatném. Také v tom byly zaúčtovány jednotlivé nedoplatky a sice na účet plateb žalující firmy. Časopis »Pl-schaft« měl vlastní šekový účet, na který předplatné bylo vyplaceno a ze kterého také byly konány platby žalobkyni. Poněvadž objednávka byla učiněna Albertem H-em ve jménu a na účet žalovaného sdružení a tato objednávka oprávněnými orgány žalovaného sdružení byla dodatečně schválena, jest prosba žalobní co do důvodu plně oprávněna. **O d v o l a c í s o u d** nevyhověl odvolání, připojiv se k právnímu názoru procesního soudu.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalovaného a žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Nižší soudy zjistily, že k novým výdejům od 10.000 Kč jest zapotřebí svolení výboru spolku a usoudily právem, že vzhledem k vysokým nákladům tisku bylo by bývalo k platnému uzavření smlouvy o tisku časopisu »Pl-schaft« zapotřebí svolení spolkového výboru. Formální, stanovám odpovídající usnesení žalovaného spolku ohledně založení zmíně-

ného časopisu a uzavření smlouvy o tisku se nestalo. Avšak žalovaný spolek dodatečně mlčky neschválil smlouvu o tisku zmíněného časopisu, kterou uzavřel jménem žalovaného Albert H. jako falsus procurator a která tudíž pro žalovaný spolek závaznou nebyla, i kdyby jak předseda, tak i ostatní členové představenstva — patrně výboru — žalovaného spolku o vydávání časopisu a o jeho tisku v závodě žalobkynině věděli. Spolek jakožto právnická osoba může vůli pojeti a projevit jen osobami fysickými, svými orgány, a to způsobem, který určuje zákon nebo stanov pro projev vůle. Mohl proto vzhledem k výši nákladů, které spolku mohly ze smlouvy o tisku časopisu podle obvyčejného předvídatelného běhu věci vzniknouti a se zřetelem k ustanovení § 8 stanov pojeti a projevit vůli k platnému uzavření smlouvy o tisku potřebnou jen výbor žalovaného spolku. Vzhledem k předpisu § 8 stanov, že se výbor usnází nepodmíněnou většinou hlasů, mohlo by býti ovšem pochybné, může-li výbor projevit vůli i způsobem v § 863 obč. zák. uvedeným, ježto uvedené ustanovení stanov mohlo by vzbuditi zdání, že pojetí a projevu vůle musí předcházeti hlasování členů výboru a zjištění počtu odevzdaných hlasů. Avšak zmíněným předpisem stanov není v daném případě vyloučena platnost ustanovení § 863 obč. zák. pro prohlášení vůle orgánů žalovaného spolku, když jen z činů nebo opomenutí výboru, i když nedošlo k hlasování, lze při rozumném uvažování všech okolností usouditi nepochybně na pojetí a projev určité vůle. Při tom se ovšem předpokládá, že konkludentní čin nebo opomenutí vychází od výboru, který by byl s to pojeti a projevit vůli výslovně ve formě stanovami předepsané, t. j. od výboru, který by byl ve smyslu § 8 stanov způsobilým k usnášení se, k čemuž by bylo třeba, aby výbor byl oprávněným k tomu orgánem svolán a aby se schůze výboru zúčastnilo aspoň 5 členů výboru, neboť pouze svolaný výbor jest orgánem spolku, nikoliv i jednotliví členi výboru. V daném případě nebylo ani tvrzeno, že svolaný a k usnášení se způsobilý výbor žalovaného spolku nabyl vědomosti o tom, že Albert H. uzavřel jménem žalovaného spolku se žalobkyní smlouvu o tisku časopisu »Pl-schaft«, zavazující žalovaný spolek k náhradě nákladů tiskových ve výši přes 10.000 Kč a že většina přítomných členů výboru vzala zřejmě tuto skutečnost bez námítky na vědomí. Tím méně lze ze zjištění, že presidium a členové žalovaného spolku věděli o trvání a tisku časopisu »Pl-schaft« v podniku žalobkyně a přes to mlčeli, usouditi výlučně jen na projev vůle žalovaného spolku, že všichni členové výboru souhlasí s tiskem časopisu v podniku žalobkyně na výlučné útraty žalovaného spolku, když ani z oběžníku o založení časopisu, ani z časopisu samotného není vidno, na čí útraty se časopis má tisknouti, když v časopise jako vydavatel uveden Pol-er Verlag v L. a žalovaný spolek jen jako vedoucí správy, a když nebylo zjištěno, že členové výboru věděli o tom, že H. objednal tisk časopisu u žalobkyně jménem a na útraty žalovaného spolku a že přes to žalobkyni neupozornil na nedostatek plné moci H. a souhlasu výboru spolku. Z toho vyplývá, že dodatečné schválení smlouvy o tisku nelze shledati ani v tom, že v korespondenci žalovaného spolku, podepsané Albertem H-em, bylo žalobkyni nabídnuto splácení dluhu, nebo v tom, že byly z majetku žalovaného spolku konány nějaké splátky, nebylo-li tvrzeno a prokázáno, že to vše se stalo s výslovným nebo mlčky předpokládáním souhlasem výboru spolku podle

stanov k projevům vůle způsobilého. Rovněž jest bez významu, že část korespondence, jež obsahuje podle názoru žalobkyně uznání dluhu, jest podepsána presidentem spolku Dr. M-em, ježto i tento může své zástupčí právo vykonávati platně a pro spolek závazně jen v mezích stanov. Nedošlo tedy podle shora uvedeného ani k ratihabici smlouvy.

Čís. 14409.

Ustanovení § 364 druhý odstavec obč. zák. nepředpokládá, by vlastník pozemku sám souseda obtěžoval, stačí, činí-li tak třetí osoba, je-li s vlastníkem pozemku ohledně užívání pozemku v právním poměru a užívajíc pozemku obtěžuje souseda.

(Rozh. ze dne 29. května 1935, Rv I 958/33.)

Žalované družstvo propůjčilo jako vlastník pozemků, sousedících se zahradou žalobců, pozemky ty tělocvičné jednotě Sokol v S., která na nich zřídila tenisové hřiště. Proti žalobě, již se žalobci domáhali ochrany svých vlastnických práv, do kterých je dle jejich tvrzení zasahováno nepřípustným způsobem tím, že na jejich zahrádce při tenisové hře, prováděné na pozemku žalované strany, přelétají stále míčky, a že tím jsou rušeni v užívání zahrady, namítlo žalované družstvo nedostatek pasivní legitimace, ježto prý samo tenisovou hru neprovozuje. **N i ž š š í s o u d y** uznaly podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** z těchto **d ů v o d ů** : Ustanovení § 364 odst. 2 obč. zák. již dle slovního znění svého nepředpokládá, že by vlastník sám souseda obtěžoval; dle tohoto ustanovení může zákaz směřovati proti vlastníku pozemku i tentokráte, když nikoliv vlastník sám, nýbrž třetí osoba, která jest ohledně užívání pozemku s vlastníkem v právním poměru, souseda obtěžuje. Obtěžování musí jen vycházeti s pozemku sousedova (viz také rozhodnutí čís. 4958 sb. n. s.). Právem proto první soud námitce nedostatku pasivní legitimace nevyhověl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, poukázav na důvody rozsudku odvolacího soudu.

Čís. 14410.

»Poškozeným« podle § 10 zákona ze dne 9. srpna 1908 čís. 162 ř. z. o provozu silostrojů, jakož i »třetím« podle § 127 I. zákona o poj. smlouvě ze dne 23. prosince 1918 čís. 501 ř. z. jest osoba poškozená provozem silostroje.

(Rozh. ze dne 29. května 1935, Rv I 1676/33.)

Z úrazu, jenž se přihodil Václavu V-ovi, Pavlíně V-ové a Zdeňce H-ové a způsoben byl automobilem patřícím Emanuelu J-ovi ml., uplatnila žalující Úrazová pojišťovna dělnická podle § 47 zákona z 28. prosince 1887 ř. z. čís. 1 ai 1888 a dle zákona z 9. srpna 1908 čís. 162 ř. z.